

om de Trostlybige paa de forskjellige Penge-
markeder, navnlig i England, er en overordent-
lig stor Daarskab fra vor Side, og dersom
man troer, man vilde tage den danske Stat
det ilde op, og siden ikke vilde give sig af med
at gjøre Forretninger med den, naar den tog
disse Haandpenge af henved 200,000 Rd., mod
hvilke Concessionen blev givet med kun $\frac{1}{2}$ Mars
Varfel, saa tager man overordentlig meget fejl.
Vi risikere tværtimod, naar man seer, at det
kan stee saa let, at faae en saadan Forretning
bragt istand her, at vi blive overløbne af Folk
med Foretagender af den Art. Jeg siger:
Kom der end Millioner Forslag af denne Art,
der byd os saa store Haandpenge, saa tag imod
dem alle og konfiskeer alle Haandpengene, saa
faae vi Navn for at være dygtige og kloge
Forretningsfolk. Jo mere vi forbyde os i
denne Sag, desto vanskeligere blive vi stillede,
og desto mere paadrage vi os et Ansvar, vi
ikke have med at gjøre. Fordybe vi os i
Tvivlsmaal, og kom det dertil, at Concessionen
blev nægtet, og det saa skulde vise sig, at Sa-
gen kunde have været ført igjennem, have vi
et umaadeligt stort Ansvar for at have skudt
en saa god Sag fra os, og gaae vi den mod-
satte Vej og gaae nærmere ind paa Sagen,
nægtet den hører til de Skinforetagender, hvorom
det ærede Medlem har talt, har Rigsdagen
taget et overordentligt stort Ansvar paa sig fra
Regjeringen. Jeg raader ikke Regjeringen
til at undersøge, naar Forslag af denne Art
komme frem, om de ere Skinforslag eller vir-
kelige Forslag; men jeg raader Rigsdagen
til slet ikke at blande sig deri, det ligger
udenfor dens Hverv, og det vil kun føre Sa-
gen paa vrangte Veie at gjøre det. — Iøvrigt
forekommer det mig, at det ærede Medlem for
Kjöbenhavns 6te Valgkreds (Steen) fremfor
nogen Anden har stillet denne Sag paa det
rigtige Standpunkt. Han har sagt: Tag den!
den ligger for i en saadan Skikkelse, at det
vilde være urigtigt ikke at tage den, og jeg be-
tragter næsten det Forslag, jeg kommer med,
kun som en Spore til at drive det nu fore-
liggende Forslag fremad; først naar dette ikke
skulde lykkes, skal man tage mit Forslag, for dog
at faae en Jernbane. Dette er rigtigt; det fore-
kommer ogsaa mig, at naar man tager dette sidste

Forslag i den rette Tidssfølge, er det heldigt.
Han har sagt en anden Ting, og det var, at
det var ønskeligt, at der i Sjælland var et
Midtpunkt for Jernbanerne i Kongeriget. Jeg
troer ikke, at dette var rigtigt, thi Kjöbenhavn
vilde blive Midtpunktet; men et Fælles-
punkt vilde det blive, og dette er ganske sik-
kert Noget, man kunde ønske realiseret. Men
den eneste Vej til at komme til dette Resultat,
om det muligt kan bringes i Værk, er at give
denne Concession jo før jo hellere. Den
Mand, der ikke staaer med denne Concession i
Haanden, kan ikke underhandle med det sjæl-
landste Jernbaneselskab paa lige Fod; han
staaer som Rigsdagen ligeoverfor Rigsraadet i
Forfatningsagen, han er under den sjællandske
Jernbanes Jernsvang og Jernhaand; naar
Forfatningsagen var kommen til os som til
Rigsraadet, i Frihed, saa stode vi paa lige
Fod og kunde underhandle. Altsaa er min
Overthyndning den, at jo mindre vi indlade os
paa at gjøre Noget ved dette Forslag, Andet
end at indrømme Regjeringen den Ret, den
behøver til at afslutte Concessionen under visse
Betingelser, desto hurtigere befordre vi denne
Sag, og ogsaa den næste; thi den næste kan
kun komme i Tidssfølgen efter denne. Willaa-
rene ligge ikke for ved Behandlingen af denne
Sag. Om vi skulle gaae i Udvalg med den
eller ikke, kan være tvivlsomt, men det ligger
strengt taget ikke for, før vi ere enige om,
hvorvidt Sagen skal gaae til anden Behand-
ling. Jeg troer, at vi af de Grunde, det ærede
Medlem for Kjöbenhavns 4de Valgkreds (Fen-
ger) anførte for at gaae i Udvalg, maatte tage
den Lære, at vi ikke skulde bruge Udvalg til
denne Sag. Det gjør mig ondt at maatte
være ham imod i en Sag af den Natur, da
hans Veiledning til, hvorledes vi skulle tage en
Sag med Besindighed og No, ellers er værdis-
fuld; men jeg troer, at han her formeget har
villet undersøge for at stille Skinnet fra Vir-
keligheden. Lader os ikke forsøge derpaa, og
ikke give os til at forbyde os i Sagen.

A. Sage: Jeg vilde ogsaa have sagt, at
det ikke forekommer mig at være heldigt at
følge det ærede Medlem for Kjöbenhavns 4de
Valgkreds (Fenger), der meente, at vi nøie og